

Kod modułu	M_WE_SEM5 DIAGN 1
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna 1
	Clinical and Laboratory Diagnostic 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	V
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	6 (3,1/2,9)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Marcin Szczepanik
Jednostka oferująca moduł	Zakład Diagnostyki Klinicznej i Dermatologii Weterynaryjnej
Cel modułu	Celem modułu jest nauczenie studentów metod bezpiecznego postępowania ze zwierzętami, metod badania klinicznego ogólnego i szczegółowego u poszczególnych gatunków zwierząt (zwierząt towarzyszących, gospodarskich i koni) oraz z podstawowymi metodami badań analitycznych. Student ma nauczyć się pojęć klinicznych i opanować umiejętności związane z techniką badania klinicznego oraz diagnostyką laboratoryjną zgodnie z planem badania.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student posiada wiedzę na temat sposobu i zasadności zbierania wywiadu oraz wie jak postępować ze zwierzętami podczas badania klinicznego
	W2. Student wie jak prawidłowo przeprowadzić opis zwierzęcia, przeprowadzić przedmiotowe badanie ogólne i szczegółowe poszczególnych układów u zwierząt towarzyszących (układ powłokowy również u zwierząt gospodarskich i koni).
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi zadawać celowe pytania dotyczące wywiadu i uzyskiwać informacje od właściciela zwierzęcia oraz wykonać opis zwierzęcia
	U2. Student umie przeprowadzić badanie kliniczne ogólne i układów: powłokowego, oddechowego i krążenia trawiennego, ruchu i nerwowego oraz moczowo płciowego u zwierząt towarzyszących (układ powłokowy również u zwierząt gospodarskich i koni).
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student potrafi dostosować pytania podczas przeprowadzania wywiadu do poziomu intelektualnego i stanu emocjonalnego właściciela zwierzęcia
	K2. Student zna zasady dotyczące etycznego postępowania ze zwierzętami podczas badania
	K3. Student potrafi współpracować z innymi lekarzami weterynarii w czasie wykonywania obowiązków zawodowych
Wymagania wstępne i dodatkowe	-zgodnie z uchwałą o sekwencyjności

<p>Treści programowe modułu:</p>	<p>Ćwiczenia:</p> <p>Zasady obchodzenie się ze zwierzętami w czasie badania i metody poskramiania psów i kotów. Wykonanie opisu zwierzęcia. Sposób przeprowadzenia wywiadu odnośnie zdrowia i warunków życia. Umiejętność oceny stanu obecnego zwierzęcia. Umiejętność wykonania przedmiotowego badania ogólnego w tym ocena habitusu, wykonanie badania dostępnych błon śluzowych naturalnych otworów ciała, badanie węzłów chłonnych, badanie ciepłoty wewnętrznej ciała, badanie oddechów, badanie częstości tętna</p> <p>Przeprowadzenie badanie zewnętrznych powłok ciała. Wykonanie badania skóry i jej wytworów. Wykonanie badania naskórka i skóry właściwej Wykonanie badania muszli usznej i zewnętrznego przewodu słuchowego</p> <p>Przeprowadzenie badania układu oddechowego u zwierząt towarzyszących (badanie górnych dróg oddechowych – okolicy otworów nosowych, okolicy nosa, zatok przynosowych, krtani, tchawicy, ocena kaszlu,. Wykonanie badania klatki piersiowej, ocena duszności. Wykonanie opukiwania topograficznego i porównawczego, ocena fizjologicznych i patologicznych szmerów oddechowych. Wykonanie badania układu krążenia u zwierząt towarzyszących. Badanie serca, oglądnie omacywanie wyznaczanie pola stłumienia sercowego, ocena tonów serca. Wykonanie badanie naczyń obwodowych: tętnic i żył.</p> <p>Wykonanie badanie układu trawiennego psów i kotów. Badanie apetytu i pragnienia. Sposób przyjmowania karmy i wody. Badanie jamy ustnej i przełyku Badanie powłok brzusznych Wykonanie punkcja próbna do jamy otrzewnowej. Wykonanie badanie wątroby i śledziony. Badanie kału.</p> <p>Wykonanie badanie układu moczowo-płciowego u zwierząt towarzyszących: badanie zewnętrzne okolicy nerek. Badanie przez powłoki brzuszne u psów i kotów: nerek, moczowodów, pęcherza moczowego, cewki moczowej. Wydalanie moczu: ilość, częstość, sposób. Cewnikowanie pęcherza moczowego. Badanie zewnętrznych narządów płciowych.</p> <p>Wykonanie badanie układu ruchu i nerwowego u zwierząt towarzyszących Badanie układu ruchu: kościec, stawy, mięśnie, ścięgna, zachowanie się zwierzęcia i zaburzenia świadomości; ocena czucia powierzchownego i głębokiego ; ocena sprawności zmysłowej</p> <p>Ocena sprawności ruchowej: stan napięcia mięśni, sprawność mięśniowa, skurcze, ruchy i położenia nieprawidłowe, pobudliwość nerwów i mięśni, wykonanie badania odruchów powierzchownych i głębokich.</p> <p>Wykłady</p> <p>Podstawowe pojęcia kliniczne</p> <p>Metody badania klinicznego</p> <p>Tok postępowania lekarskiego</p> <p>Zasady przeprowadzania wywiadu z właścicielem zwierzęcia</p> <p>Przedmiotowe badanie ogólne, habitus błony śluzowe naturalnych otworów ciała, węzły chłonne.</p> <p>Pomiary ciepłoty, tętna oddechów, wartości fizjologiczne, tory gorączki</p> <p>Badanie układu powłokowego, omówienie nieprawidłowości dotyczących naskórka, gęstości włosów, ocena wykwitów ocena świądu</p> <p>Badanie układu oddechowego u zwierząt towarzyszących, interpretacja wyników odgłosów opukowych, interpretacja szmerów oddechowych</p> <p>Badanie układu krążenia zwierząt towarzyszących omówienie zaburzeń rytmu pracy serca, siły tonów serca oraz szmerów sercowych. Ocena jakościowa tętna, nomenklatura parametrów jakościowych tętna</p> <p>Badanie układu trawiennego u zwierząt towarzyszących. Zasady oceny pragnienia apetytu, wymiotów, biegunek.</p> <p>Badanie układu moczowo płciowego u zwierząt towarzyszących Interpretacja zaburzeń oddawania moczu</p> <p>Badanie układu nerwowego i ruchu u zwierząt towarzyszących Zasady oceny reakcji postawnych, odruchów rdzeniowych, czucia wyższego rzędu, czucia powierzchownego</p>
----------------------------------	--

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Nagórski F., Stankiewicz W.: Diagnostyka kliniczna chorób wewnętrznych zwierząt użytkowych. PWN, Warszawa 1973.</p> <p>Nicpoń J.: Badania kliniczne w diagnostyce chorób wewnętrznych zwierząt domowych. Wyd. Akademii Rolniczej we Wrocławiu 2003.</p> <p>Taylor S.M.: Zabiegi diagnostyczne i lecznicze. Elsevier Wrocław 2010.</p> <p>Baumgartner W.: Diagnostyka kliniczna zwierząt. Elsevier Wrocław 2011</p> <p>Marek J., Mocsy J.: Diagnostyka kliniczna chorób wewnętrznych zwierząt. PWR i L, Warszawa 1958.</p> <p>Mocsy J.: Weterynaryjna diagnostyka kliniczna. PWR i L, Warszawa 1968.</p> <p>Rosenberger G.: Kliniczne badanie bydła. PWR i L, Warszawa 1974.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Kelly W. R.: Diagnostic clinique veterinaire. Libraire Maloine SA Editour, 1971.</p> <p>Gunther M.: Klinische Diagnostik unter besonderer Berücksichtigung der Anasthesiologie. Hirzel Verlag Leipzig 1979.</p> <p>Speirs V.: Clinical examination of horses. Saunders company. 1997.</p> <p>Lorenz M., Cornelius L.: Small animal medical diagnosis. Lippincott company, 1993.</p>
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Podczas realizacji przedmiotu stosowane są następujące metody dydaktyczne: wykład, pokazy metod badawczych i technik diagnostycznych, ćwiczenia z zastosowaniem prezentacji multimedialnych oraz zajęcia praktyczne przy zwierzętach towarzyszących oraz fantomach w Klinice Chorób Wewnętrznych

<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>W.1 Ocena zaliczenia testowego. Test jednokrotnego wyboru oceniany wg zasad weryfikacji efektów kształcenia.</p> <p>W.2. Ocena zaliczenia testowego. Test jednokrotnego wyboru oceniany wg zasad weryfikacji efektów kształcenia.</p> <p>U. 1. Zalecenie praktyczne</p> <p>U.2. Zalecenie praktyczne</p> <p>K. 1. Zaliczenie testowe i praktyczne</p> <p>K. 2. Zaliczenie testowe i praktyczne</p> <p>K 3. Zaliczenie testowe i praktyczne</p> <p>W ramach modułu na semestrze V prowadzone są trzy zaliczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Z zakresu przedmiotowego badania ogólnego 2. Z zakresu badania układu powłokowego oraz oddechowego i krążenia zwierząt towarzyszących 3. Z zakresu badania układu moczowo płciowego nerwowego i ruchu zwierząt towarzyszących <p>Każde zaliczenie składa się z dwóch części</p> <ol style="list-style-type: none"> A. Praktycznej odbywającej się przy pacjencie. W ramach części praktycznej każdy student losuje 3 pytania dotyczące wykonania określonych czynności badania klinicznego. Oceniane jest prawidłowość wykonania badania oraz jego właściwa interpretacja B. Teoretycznej w postaci testu jednokrotnego wyboru ocenianego wg weryfikacji efektów uczenia się na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej <p>Ocena z zaliczeń 1,2,3, wyliczana jest jak średnia arytmetyczna z części A i B</p> <p>W przypadku oceny niedostatecznej z zaliczenia organizowane jest ustne zaliczenie poprawkowe: losowanie 3 pytań.</p> <p>Ocena końcowa z modułu wyliczana jest jako średnia arytmetyczna z 3 zaliczeń 1,2,3.</p> <p><u>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</u> archiwizacja sprawdzianów testowych, dziennik prowadzącego protokoły egzaminacyjne.</p>
---	---

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
		Godziny	ECTS
	wykłady	30	1,2
	ćwiczenia audytoryjne	10	0,4
	Ćwiczenia laboratoryjne	20	0,8
	Zaliczenia cząstkowe i poprawkowe	12	0,48
	konsultacje	5	0,22
	RAZEM kontaktowe	77	3,1
	NIEKONTAKTOWE		
	przygotowanie do ćwiczeń	30	1,2
	studiowanie literatury	30	1,2
	przygotowanie do zaliczeń	13	0,5
RAZEM niekontaktowe	73	2,9	
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 30 godz. Udział w ćwiczeniach – 30 godz. Udział w konsultacjach – 5 godz. Udział w kolokwiach – 12 godz.		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W.1. B.W4 +, B.W5 ++, B.W6.++ W.2 B.W4+. B.W5. +++, B.W6.++ U.1 B.U1 +. B.U2+++, B.U5 ++ U.2 B.U1 + B.U3 +++. K.1 K2++ K3++ K.2.K2++ K.3. K7++ K9+++		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa z modułu wyliczana jest jako średnia arytmetyczna z 3 zaliczeń 1,2,3. Student nie może mieć więcej niż jedno zajęcia (2 h ćwiczeń) nieusprawiedliwione.		